

HRICKO

DJEČJI PODLISTAK »HRVATSKE RIJEČI« - BROJ 92 - SVIBANJ 2012.

ISSN 1821-3758

9 771821 375004

Dragi moji Hrckovci,

ostalo je još malo vremena do zasluženog odmora i nadam se da ćete na njega otići zadovoljni s postignutim rezultatima u ovoj školskoj godini, jer opušteni i sretni možemo biti jedino kada iza nas stoje odricanja, trud i dobar uspjeh.

Malo je vremena i za upis u školu, ali se nadam da vam je prošli broj »Hrcka« barem malo pomogao oko odluke glede odjela koji ćete pohađati i da ste taj »posao« već obavili.

»Hrcko« je opet tu da vas pouči, zabavi i razonodi, a nakon što pročitate tekst teme broja, razmislite o tome da neka novostečena prijateljstva tijekom ljeta održavate na način na koji većina vas nije navikla. Da bi vam bilo jasno o čemu govorim, podlistak u ruke i uživajte u svemu što vam donosi.

Ljeto je pred nama, pa vam želim da ga lijepo provedete, ali i da osim uživanja, uradite i nešto čime ćete se ponositi.

I. P. S.

Iz sadržaja izdvajamo:

Svjetski dan pisanja pisama.....	4-5
Moj hrvatski odjel.....	6
Majčin dan.....	7
Sliko-priča - Prva sveta ispovijed.....	8
Pobjednici Kviza na druženju s dinosaurima.....	9
Malo drukčiji muzeji	19

Izdavač: NIU »Hrvatska riječ«

Urednica izdanja: Ivana Petrekanić Sič

Suradnici: Bernadića Ivanković, Zoltan Sič, Miranda Glavaš-Kul, Katarina Čeliković, Marina Piuković, Vesna Huska, Ana Čavrgov i Maja Andrašić

Lektor: Vladan Čutura

Korektor: Mirko Kopunović

Tehnički prijelom: Thomas Šujić i Jelena Ademi

Obrada slika: Nada Sudarević

Mail: hrhrcko@gmail.com

Crtež na naslovnici ilustrirala: Antonela Matin, IV. b, OŠ »I. G. Kovačić« Sonta

Hrcko izlazi uz redovitu potporu Pokrajinskog tajništva za informiranje,
kao i uz povremenu potporu Pokrajinskog tajništva za obrazovanje
i kulturu i Ministarstva kulture Republike Srbije

Donna Karan i Davorin Horvacki pobjednici Pokrajinske smotre recitatora

Danas se u Valjevu održava 44. Republička smotra recitatora »Pjesniče naroda mog« na kojoj, nakon dulje pauze, i Subotica ima svoje predstavnike. Pobijedivši na Pokrajinskoj smotri recitatora, održanoj od 20. do 22. travnja u Sečnju, šest recitatora iz subotičke zone osvojilo je zlatne diplome od kojih je čak četvero steklo pravo sudjelovanja na republičkoj smotri. Među njima su i dva recitatora Hrvatske čitaonice **Donna Karan** i **Davorin Horvacki**. Dragi moji čitatelji Hrcka, jako se veselim zbog Donne i Davorina i vjerujem da se i vi osjećate tako. Svi možemo biti jako ponosni jer već dulji niz godina nismo imali predstavnika na hrvatskome jeziku na ovom prestižnom, republičkom natjecanju u lijepom kazivanju poezije, a sada ih je čak dvoje.

Stoga, želimo im da se lijepo provedu u Valjevu, da s ljubavlju i dušom govore svoje pjesme na materinskom - hrvatskom jeziku, te da ne razmišljaju o ishodu natjecanja jer su oni već sada pobjednici.

B. I.

Hrckovi detektivi

Ovoga puta malo teže pitanje za vas. Sumnjam da odgovor znate napamet, ali ga možete pronaći na jednoj od stranica podliska. Strpljivo istražujte i odgovorite točno na pitanje koje glasi **»Koje je godine napisana najstarija poruka pronađena u boci?«** Budući da će idući broj »Hrcka« izaći malo ranije zbog završetka školske godine, oni koji nam žele pisati, neka to učine najkasnije tijekom idućeg tjedna, kako bi nam pisma stigla na vrijeme.

Odgovor pošaljite na adresu: NIU »Hrvatska riječ«, Trg cara Jovana Nenada 15/II, s naznakom: Za »Hrckovog detektiva«

Zaslužene darove dobit će 10 sretnih dobitnika!

Očekujem vaša pisma!

Hrcko

Kupon za Hrckove detektive!

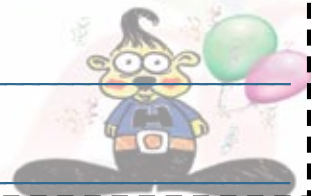
Točan odgovor je: _____

Ime i prezime: _____

Škola i razred: _____

Adresa: _____

Mjesto: _____

Nagrađeni detektivi

Svaka vam čast! Svi ste točno odgovorili na pitanje iz prošlog broja, a jako mi je drago i zbog toga što ima onih koji su nam prvi put pisali.

Pišite nam i dalje, a odgovor koji smo očekivali je - OŠ »MATIJA GUBEC«.

Deset Hrckovih detektiva, dobitnika nagrade su:

1. Martina Lulić, III. h, OŠ »Matko Vuković« Subotica
2. Tanja Šegrt, OŠ »Ivan Goran Kovačić« Sonta

3. Isidora Gazibar, IV. c, OŠ »Matija Gubec« G. Tavankut
 4. Daniel Kujundžić, IV. h, OŠ »Matko Vuković« Subotica
 5. Mihaela Kovač, OŠ »Ivan Goran Kovačić« Sonta
 6. Marija Vereb, VI. a, »Matija Gubec« D. Tavankut
 7. Katarina Ivanković R., I. h, OŠ »M. Vuković« Subotica
 8. Mina Šeremet, IV., OŠ »Branko Radičević« Šid
 9. Nataša Benčik, IV. a, OŠ »Matija Gubec« D. Tavankut
 10. Lucija Ivanković R., IV. h, OŠ »Matko Vuković« Subotica
- Nagrađenima od srca čestitam!

Hrcko

U povodu 11. svibnja – Svjetski dan pisanja pisma

Pišem ti pismo

U današnje vrijeme pisanje pisama je zaboravljena i izgubljena vještina... Suvremene tehnologije (sms poruke, e-mailovi) sve više potiskuju oblikovanje i slanje pisama klasičnom poštom. Moderni načini komunikacije poništavaju prisnost i toplinu koja se mogla osjetiti u starinskom dopisivanju. Mlađe osobe sklone su korištenju modernih oblika komunikacije, što dovodi do nestanka vještine oblikovanja pisma. Očito smo zaboravili kako je lijepo kada nas poštar iznenadi razglednicom ili pismom, pa je Svjetski dan pisanja pisama pravi trenutak podsjetiti se vremena rukopisnih poruka.

Danas sve više ljudi nerado piše pisma. Poštansko sandučić nam služi uglavnom za račune i promotivni materijal, a od lijepih, mirisnih pisama ni traga. A komu i pisati? Prijatelje smo pronašli preko Facebooka, s rodbinom komuniciramo telefonom, a što napisati prijateljima iz škole s kojima se vidite skoro svaki dan? Pisanje pisama zamijenili su telefoni, internet ili pak razna okupljanja i druženja. Mladi, a i oni malo stariji, danas se upoznaju na raznim internet portalima ili chat roomovima, u kojima su komunikacije svedene na SMS poruke, mailove, komentare i replike po forumima i blogovima.

Bilo kako bilo, ne bismo smjeli zaboraviti što su pisma, koja je njihova svrha i kako se pišu.

Što je pismo?

Nekada je pismo bilo jedini način komunikacije s osobama koje su nam daleko. Svrha pisma je prenijeti poruku. Pisma mogu biti službena, privatna, zamolbe, ljubavna, motivacijska, pisma zahvale... Njima možete prenijeti sva vaša osjećanja, strast, ljubav, ljubomoru, zabrinutost, vjernost, potrebu, čežnju...

U eri e-mailova i chatova, pisanje pisma se možda čini kao prastari ritual koji upražnjavaju samo oni starijih generacija (kao mama i tata), ali postoji mnogo koristi od toga da sjednete i izrazite svoje misli na komadu

papira. Bez obzira na to šaljete li kratku poruku prijatelju samo da ga pozdravite ili sastavljate formalno pismo nekom mjerodavnom tijelu, pisanje pisma izražava trud, poštovanje i brigu za ostale.

Kako napisati pismo

Adresanta nazivamo: poštovani, dragi, gospođa ili gospodin, cijenjena obitelj ili slično. Zatim se napiše ime i prezime, a ako je upućeno službeno - funkcija, broj grada, odnosno mjesta, ulica i broj kuće, sve jedno ispod drugoga. Pazite da točno ispišete ime i prezime. Ne pišemo pisma kada smo uzbuđeni ili ljuti. Možda ćemo se zbog napisanog pokajati, a kasnije to nećemo moći popraviti. U svakom slučaju, promislimo što ćemo napisati: riječi prolaze - napisano ostaje. Na početku pisma uvijek ćemo desno gore staviti mjesto i datum.

Kuverta ili boca... svako pismo ima kuću u kojoj putuje

Ispisani papir... pismo, najčešće stavljamo u omotnicu (kuvertu) na kojoj ispišemo točnu adresu primatelja, a na poleđini omotnice točnu adresu pošiljatelja. Plave kuverte se rabe za službenu prepisku. Postoje i drugi oblici odlaganja pisma. Nekada davno, kada nisu znali

etskog dana pisanja pisama

točnu adresu ili kako poslati pismo, jednostavno su pismo stavljali u bocu i puštali da ga voda odnese. Najstarija pronađena poruka u boci putovala je morem 92 godine i 229 dana. Poruka je napisana 24. travnja 1914. godine, a pronašao ju je ribar Mark Anderson (Shetland, Velika Britanija) 10. prosinca 2006. godine.

Zalijepi markicu i šalji

Pisma se obično šalju poštom. Na kuvertu se zalijepi poštanska marka, koja je i dokaz plaćanja usluge. I pismo i markica se ovjeravaju žigom. Prva poštanska marka, tzv. Penny Black, u prometu se pojavila 6. svibnja 1840. godine, a njezin idejni tvorac bio je Sir Rowland Hill (po zanimanju učitelj) koji će upravo zahvaljujući svojem izumu kasnije moći svojem imenu i prezimenu dodati titulu »sir«.

Savjeti

1. Ni najboljim prijateljima ne možemo pisati na papiru istrganom iz bilježnice;
2. Ne smijemo štedjeti tako da režemo pisaći papir na pola;
3. Pismo se nikada ne počinje s »ja«;
4. Tuđa se pisma nikada ne otvaraju;
5. Na svako pismo treba odgovoriti, nepristojno je nekoliko mjeseci ne odgovoriti;
6. Pisma osobnog sadržaja pišu se rukom i tintom, a nikada olovkom, dok ljubavno pismo pisano na kompjutoru nije nikada romantično.

Svako vrijeme nosi svoje prednosti, ali i mane, pa i komunikacija pismima, SMS porukama ili e-poštom. Na koncu što reći osim - pišite, jer možda su neki željni baš vašeg pisma i nije važno je li pismo pisano rukom ili na praznom net »papiru«, svejedno je, bitno da je od srca.

Priredila: Bernadica Ivanković

Ljubavno pismo

Jedan je dječak
ljubavno pismo
danimao pisao.

Tražio duboku misao.
Dječak je pismo napisao.
Osmislio duboku misao.
U svemu našao smisao.

Dječak je ostao dječak,
pa pismo nije potpisao.

Moj hrvatski odjel

Učenici OŠ »Matko Vuković« u Subotici:

Luka Skenderović, IV. h: Kada sam bio mali išao sam u hrvatski vrtić »Marija Petković«. Preko puta smo imali crkvu u kojoj smo bili u prvim redovima na zornicama i drugim blagdanima. Roditelji su me upisali u hrvatski odjel. Bio sam sretan i zadovoljan kada sam vidio svoje prijatelje iz vrtića, pa i nove. Brzo smo se upoznali i počeli se igrati. U prvom razredu nas je bilo manje, a sada za dvoje više. Dobar napredak, bar da se svake godine poveća broj učenika koji će pohađati nastavu na hrvatskom jeziku. Učiteljica na svim satovima govori hrvatski, a i mi se trudimo. Svi iz razreda idemo na katolički vjeronauk. Da ne idem u hrvatski odjel, ne bih imao ovako puno dobrih prijatelja.

Ivana Imrić, III. h: Hrvatski odjel je super. Imam mnogo prijatelja i svi se družimo. Kada sam bila u prvom razredu, nisam ništa znala i nisam nikoga poznavala. Nakon mjesec dana, imala sam već nekoliko prijatelja, a i učiteljica mi se svidjela. Kada je prošlo još mjesec dana, već sam znala tiskana slova i svakoga sam upoznala. Učila sam i bila dobra učenica. Pozorno sam slušala svaku učiteljčinu riječ, a kada nisam nešto znala, tu je bila da mi pomogne. U drugom razredu smo se osjećali posebno i odraslo. Pomagali smo prvašima, kao što su ostali nama pomagali kada smo bili mali. Većina razreda je završila s odličnim uspjehom. Došao je i treći razred, a brzo je došlo i drugo polugodište u kojemu se tek trebamo dokazati kao odlična učenica. Volim hrvatski odjel i baš bih voljela da dođe još malih prijatelja koji tek trebaju zakoračiti u život.

Učenici III. c OŠ »Ivan Milutinović« u Subotici:

Magdalena Temunonović: Kada sam bila mala, išla sam u katolički vrtić na hrvatskom jeziku. U vrtiću sam upoznala puno prijatelja, a s većinom od njih sada idem u III. c na hrvatskom jeziku. Sviđa mi se što učimo hrvatski jezik i sve ga više govorimo. Puno se družimo, a imamo i dobru učiteljicu, ona se zove Danijela Romić. Idemo često u kazalište, a volim i kada skupa pravimo plakate, pa se i dobro zabavimo. Skupa slavimo rođendane i baš smo složan razred. Željela bih da se više djece upiše na nastavu na hrvatskom, pa da imamo više prijatelja s kojima ćemo se družiti na odmorima i poslije škole.

Tomislav Ivanković: Bio je dječak koji nije htio ići u školu. Rekao sam mu da će mu se svidjeti, ali on je tvrdio da neće. Pričao sam mu da ćemo tamo imati mnogo prijatelja i da će raditi mnogo dobrih stvari i ponekad se igrati. Tamo ćeš crtati, malo više učiti. Na odmorima se možeš igrati s prijateljima, a kada začuješ zvono, znat ćeš da je gotov odmor i da počinje sat. Imat ćeš satove

matematike, hrvatskog, svijet oko nas, engleski... Moj tata, mama i moji prijatelji i svi moji rođaci su išli ili idu u školu. Ima nekoliko vrsta škola: osnovna škola, srednja škola i fakultet. Ja idem u treći razred i nije teško, a neće biti ni tebi. Dječak je pristao i sretno krenuo u školu.

Učenici OŠ »Sveti Sava« u Aleksandrovu:

Đurđina Sudarević, IV. e: Nastavu pohađam na hrvatskom jeziku. U školi sam dosta toga naučila. Najviše volim hrvatski jezik. Na ovim satima učimo gramatiku, pravopis i književnost. Volim čitati kratke i zanimljive priče. Nas četvero u 4. razredu dijelimo učionicu s petero prvaša. Sate tjelesnog odgoja i ruke u tijestu imamo s učenicima 4. a odjela. Preporučam hrvatski razred za upis prvaša. U školi sam naučila mnogo toga i lijepo mi je.

Matea Rudinski, I. e: Volim što u školi puno toga naučimo. U školi imam najbolju prijateljicu s kojom sjedim u klupi. Volim hrvatski jezik zato što učimo slova i učimo čitati. Sama sam pročitala sliko-priče i bili smo u Gradskoj knjižnici s učiteljicom pa smo i mi napravili svoju sliko-priču.

Učenica OŠ »Ivan Milutinović« u Maloj Bosni

Katarina Ivković, IV. d: Volim hrvatski jezik jer se mnogo toga lijepoga nauči na njemu. Raduje me što govorim istim jezikom kao moji prijatelji i rodbina koja živi u Hrvatskoj. Želim da svi u mojoj obitelji također govore hrvatski kao ja i vjerujem da će se to uskoro i dogoditi, jer su puno naučili od mene.

Učenica OŠ »Ivo Lola Ribar« u Plavni

Antonija Bartulov, VIII.: Moje hrvatsko podrijetlo me potaklo da počnem izučavati ovaj jezik. Učim ga jer želim naučiti o kulturi, tradiciji mojih dalekih, ali i bliskih predaka. Želim što bolje upoznati karakteristike i ljepote ovog jezika. Učim hrvatski jezik jer želim dobro upoznati Hrvatsku kao državu, hrvatski narod i njegove običaje koji su za nas nepoznati. Voljela bih se upoznati sa svim različitim običajima, jezikom, načinom života, pa i s prirodom koja prevladava na sjeveru, koja nam je dosta bliska, a i s mjestima bliže Jadranskom moru. Oduvijek želim naučiti razne jezike i upoznati različite kulture. Posebno bih voljela naučiti mnogo o hrvatskoj povijesti, jer je prilično povezana s poviješću koju ja izučavam. Jednostavno, izučavam ovaj jezik, kako bih se upoznala sa stvarima kojima bih se trebala baviti, ne bi li se taj sjaj nacionalnog bogatstva Hrvatske zauvijek čuvao.

Mama, hvala ti!

Proteklog vikenda u svijetu je obilježen Majčin dan. Ovaj blagdan je u nas stigao tek nedavno. Njegovo podrijetlo se možda krije u pradavnim grčkim pro-ljetnim svetkovinama u kojima se častila majka Gea ili u trodnevnim ožujskim rimskim svečanostima u čast božice Cibebe. No, činjenica koju možemo sigurno potvrditi jest da je Majčin dan u mjesecu svibnju »izumjela« Anna M. Jarvis, kći američkoga metodističkog svećenika, koja je živjela u Zapadnoj Virdžiniji.

Anna se nikada nije udavala ni imala djecu, no bila je vrlo bliska sa svojom majkom Annom Reese Jarvis. Nakon majčine smrti, 1905. godine, Anna je ostala u tuzi sama sa slijepom sestrom Elsinorom. U znak sjećanja na majku, koju je neizmjereno voljela, pokrenula je program za uvođenje Majčina dana. Pisala je pisma raznim utjecajnim ličnostima i državnim dužnosnicima, sve dok 12. svibnja 1907. godine, u nedjelju nakon druge godišnjice majčine smrti, konačno

nije uspjela organizirati prvi Majčin dan. S 500 bijelih karanfila izrazila je svoju ljubav prema preminuloj majci i u mjesnoj ih je crkvi dijelila drugim majkama.

Kasnije se pokret za Majčin dan proširio, a 1914. godine guverner Zapadne Virdžinije proglasio je drugu svibanjsku nedjelju državnim praznikom. Iste godine Majčin je dan postao praznikom u Sjedinjenim Američkim Državama. Počela su se organizirati i slavlja u čast majki, a simbol toga

dana postao je bijeli karanfil.

Tragajući na internetu o Majčinom danu, naišla sam na brojne različite informacije i godine. Bilo kako bilo, jedno je sigurno - Majčin dan je utemeljen sa željom da iskažemo svoju ljubav i pažnju prema majkama koje to itekako zaslužuju.

Danas se Majčin dan obilježava u većini europskih zemalja, a na fotografijama pogledajte kako su učenici hrvatskih odjela Osnovne škole »Ivan Milutinović« iz Subotice, 12. svibnja obilježili prigodnim programom u školi Majčin dan.

Prirredila: Bernadica Ivanković

✝ PRVA SVETA ISPOVIJED ✝

U NEDJELJU JE VEOMA VAŽAN DAN. U NAŠOJ ĆE BITI SLAVLJE PRVE SVETE ISPOVIJEDI. U SUBOTU ĆEMO PRVI PUT UĆI U I TAMO ĆEMO REĆI SVOJE GRIJEHE DOBIT ĆEMO OPROST I ZA POKORU ĆEMO NEŠTO . DOK SE MO NAS PRIMA U U NEDJELJU ĆEMO SVEČANO U UĆI U . SVI ĆEMO IMATI LIJEPU NAŠE KRSNE ĆE NAM PREDATI RODITELJI KADA BUDE REKAO. ZA VRIJEME ⊕ ĆEMO OBNOVITI KRSNA OBEĆANJA. POSLIJE SVETE ⊕ ĆEMO SE DA IMAMO . JEDVA ĆEKAM DAN SVOJE PRVE SVETE ISPOVIJEDI.

SLIKOPRIČA: LEONA MATKOVIC
II. h. OS" MATKO VUKOVIC

Vaša vjeroučiteljica Ana

Pobjednici Kviza

»Čitam i skitam«, naziv je Kviza za poticanje čitanja Gradske knjižnice, ali i izleta koji je organiziran za njegove pobjednike. Svake godine na drugom mjestu, svake godine za drugu djecu (osim ako nisu takvi srećkovići, kao nekoliko njih, koji su i prošle i ove godine osvojili istu nagradu).

Tako je 26. svibnja, rano ujutro, pun autobus djece krenuo put Srijemske Mitrovice. Različita uzrasna dob, spol i materinski jezik, nisu bile nikakve prepreke za ljubitelje knjige i čitanja da se što prije upoznaju i druže na zasluženom cjelodnevnom izletu. U prilog im je išlo i sunce koje je nagradilo izletnike prekrasnim danom. Posjetili su Specijalni rezervat prirode »Zasavica« gdje je postavljena izložba dinosaura.

Dinosauri? Već viđeno, ali ne i ovakva izložba. Djeca su na otvorenom prostoru pogledala 60 izložaka dinosaura u prirodnoj veličini, od kojih je svaki rekonstruiran po posljednjim znanstvenim otkrićima njemačkog paleontološkog istraživačkog centra, a pod strogim nadzorom paleontološkog muzeja iz Hanovera. Svi su se oprobali i u paleontologiji jer su uzevši potrebni alat (lopatice i četke) pokušali otkopati skelet u zemlji. Sve to začini su plovidbom brodom gdje su od domaćina Miše čuli o posebnim biljnim i životinjskim vrstama koje žive samo na Zasavici.

Opći zaključak svih putnika bio je da se i ovoga puta višestruko isplatilo čitati, stoga vas potičem da ovu aktivnost upražnjavate što češće. I ne zaboravite i sljedeće godine sudjelovati u kvizu, možda se tada vama osmehne sreća i osvojite neku od vrijednih nagrada, ili još bolje ulaznicu za izlet.

Ovogodišnji izlet bio je za pamćenje. Nastale su i neke dobre fotografije, pa pogledajte neke od njih.

Bernadica Ivanković

Zvijezde... ah, te sjajne točke

Dragi moji mali i veliki čitatelji Hrcka, koliko ste puta pogledali u nebo i vidjeli zvijezde - te sjajne točkice koje nam noću svijetle i pokazuju put ili raspiruju maštu? Koliko ste puta zamislili želju gledajući zvijezdu kako pada? Koliko ste puta poželjeli nekome skinuti zvijezdu s neba, a koliko puta da vama netko skine zvijezdu s neba? Što su zvijezde i kako im prići?

Zvijezde su često bile inspiracija brojnim umjetnicima, ali i zaljubljenima. Što bi se dogodilo kada bi zvijezde bile na tlu, a ne na nebu. Bi li nam onda bile interesantne ili je baš dobro što su tamo gore? Pročitajte pjesmu, a možda napišete i neku svoju. U tom slučaju svakako ju nam pošaljite, jer pjesme su vrijedne samo ako se dijele. Uživajte!

B. I.

Kad bi zvijezde
na zemlju pale -
ne bismo trčali bosu
puteljcima,
po travi, po rosi.
Od žara
zatvarali bismo oči,
ne bismo sanjali
zvijezde u noći.

Mravi ne bi išli
kud se sjete,
ni ptice ne bi htjele
visoko da lete.
Čamile bi u gnijezdu -
ta sa zemlje bi lako
dohvatile zvijezdu!

Hodali bi smo
po zvijezdama!
A one bi postale sive, male
iz prašine
više ne bi tako sjale...
Neka zvijezde,
ah zvijezde,
ostanu gore visoko
i sjaje, sjaje
samo za naše oko...

Marija Barbarić - Fanuko

HRVATSKI JA VOLIM

Ekoškola, Eko-škola ili Eko škola?

Nije točno jer se
ne piše razmak

Nije točno
jer ima spojnicu

Riječi često nastaju tako da osnovi riječi dodamo nekakav predmetak.

Na primjer: pre+spavati = prespavati

Ukoliko želimo predmetnuti predmetak **eko-**, trebamo znati kako ga ne treba pisati rastavljeno od osnove, niti sa spojnicom, jer **eko-** nije samostalna riječ.

Pogledajmo neke riječi koje započinju predmetkom **eko-**: **ekolog/ekologinja, ekologija, ekološki...** To nam je posve jasno jer se **-logija, -log, -loginja, -loški** ne upotrebljavaju samostalno i nisu samostalne riječi, pa tu ne griješimo, ne pišemo **eko logija** ili **eko-logija**.

Međutim, ako je **eko-** predmetnuto samostalnoj riječi, kao što je **brod, lanac, sustav, škola, vrećica**, često se griješi pa se piše ili rastavljeno **eko škola, eko brod** ili **eko lanac** ili sa spojnicom **eko-škola, eko-brod** ili **eko-lanac**.

Pravilo je i ovdje jasno, stoga upamtite: kao što treba pisati **ekologija, ekolog, ekologinja, ekološki**, tako treba i **ekobrod, ekolanac, ekosustav, ekoškola, ekovrećice**.

Točno

Nije točno
jer govorimo
o hrvatskim
školama

Miranda

KNJIGA BAŠ ZA MENE

Preporuka za ljeto

Čitajte djela Sanje Pilić

Školska godina je pri kraju. Još desetak dana i oprostit ćemo se i sa svibnjem, a školski dani u lipnju će gotovo proletjeti. Za čas će raspust i zasluženi odmor. Tijekom ferija sigurno ćete poželjeti pročitati neku dobru knjigu. Preporučam da pročitate neki od novijih naslova poznate spisateljice Sanje Pilić, o čijim knjigama smo često pisali. Ova spisateljica vam je već itekako poznata. Često se traži u Gradskoj knjižnici i mnogima je omiljena jer se iznimno vedrim, otkačenim spisateljskim stilom i razigranošću riječi, zna približiti svijetu mladih, njihovim problemima, razmišljanjima, tugama i radostima.

»Ideš mi na živce!«

Govori o djeci rastavljenih roditelja i problemima prouzročene novonastalom životnom situacijom... Priču pripovijedaju svi članovi jedne moderne obitelji: mama, tata, baka, sin i kći, te neki pridruženi članovi, učeći nas da se volimo i kada se svađamo...

»Hej, želim ti nešto ispričati!«

Riječ je o zbirci kratkih crtica za djecu i mladež, namijenjenih djeci između prvog i četvrtog razreda osnovne škole koje se odnose na priče o događajima u školi, odnosu djece i roditelja, prvim zaljubljuvanjima...

»Hoću biti posebnaaaaa!«

Još jedan u nizu romana za mlade, popularne književnice Sanje Pilić. Radi se o urnebesno zabavnoj priči koja prati život djevojčice Klaudije, koja nije zadovoljna mnogim stvarima u svome životu i koja svim silama želi biti drukčija, jedinstvena, originalna i jednostavno - posebna. Nakon niza dogodovština, Klaudija će shvatiti da svoj identitet ne može tražiti izvan sebe. Sve što želi postati ona već jest, ona je ta koja je drukčija, jedinstvena i posebna, te svoju posebnost već odavno isijava kvalitetama koje nosi u sebi.

Osim ovih naslova, Sanja je izdala i brojne druge, od kojih je većina i nagrađena. Koju god knjigu odaberete, nećete pogriješiti. Stoga, čitajte i uživajte u ljetu koje sada već sigurno stiže!

B. I.

Andreja Topal, IV. a, OŠ „Ivan Goran Kovačić“ Sonta

Damir Andrašić, IV. a, OŠ „Ivan Goran Kovačić“ Sonta

Dario Lakatoš, III. c, OŠ „Ivan Milutinović“ Subotica

Dario Tumbas, III. e, OŠ „Sveti Sava“ Aleksandrovo

Ivana Vukov, III. c,
OŠ „Ivan Milutinović“
Subotica

Katarina Rudić, IV. a,
OŠ „Matija Gubec“
D. Tavankut

Jelena Dević, VIII-2, OŠ „Aleksa Šantić“ Vajska

Luka Pokornić, II. h, OŠ „Matko Vuković“ Subotica

Luka Šimić, III., OŠ „Ivo Lola Ribar“ Plavna

Marina Gal, I. e, OŠ „Ivan Milutinović“ Mala Bosna

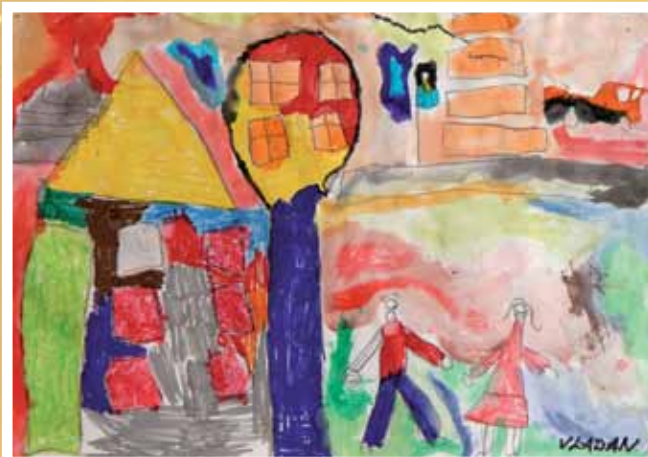
Marko Buljovčić, IV. a, OŠ „Matija Gubec“ D. Tavanku

Stefan Adžaga, VI-1, OŠ „Aleksa Šantić“ Vajska

Nataša Nikolin, IV., OŠ „Ivo Lola Ribar“ Plavna

Vladan Matković, II. h, OŠ „Matko Vuković“ Subotica

Biljana Zorić, II., OŠ „Ivo Lola Ribar“ Plavna

Josip Dulić, II. b, OŠ „Vladimir Nazor“ Đurđin

U top formi sam - stvaram!

Uff! Baš mi prija sjesti! Ovih dana samo se ludiram! Uzmem slušalice, uključim mjuzu i - show počinje! Voljela bih ja naglas slušati, pjevati i skakati i čim dobijem svoju sobu, budete me i vidjeli i čuli! Ocjene su ok, pa sad vidim da je mama zbilja u pravu - ako redovito radiš po malo i sve zgotoviš za uricu-dvije, eto ti vrijeme za ples uz moju glazbu. Najbolje je kad mama uleti u sobu i vrisne: »Tina, jesi završila zadaću?«, a ja smireno odgovorim: »Pa, naravno, mamice draga! Naučila sam i povijest i biologiju i dovršila sastavak iz hrvatskog«. Ona viče, jer misli da ne čujem zbog slušalica, ali ja nikada ne slušam preglasno, a i čula bih je

i svijetla, ali je ona u biti dio velike dječje, tako da se prvo prolazi kroz sobu bebača i onda u moju. To su starci pregradili kada se rodio Jurica. Dosta mi je bebi mirisa i bebi zvukova (iako su nekad baš slatki ☺) - želim privatnost! Pravim plan koji starci neće moći odbiti: manja soba u suterenu, kraj obiteljske radionice, mora biti moja! Neka je mala, neka je hladnija i neka je treba raskrčiti od nagomilanog krša - ali, meni ta soba treba! Smislila sam plan: obiteljskom kućnom savjetu ću predstaviti čitav projekt s detaljnim planom. To najbolje djeluje, već sam naučila. Ispričat ću kako ćemo napokon imati potpuno zadovoljnu obitelj. Dok budem

govorila, Doricu ću držati za ruku, a Juricu u naručju, da se mama i tata razniježe. Otkrit ću im plan rada - sve ću sama pospremiti, obojiti zidove na raspustu, povezati komp i pospremiti moju sadašnju sobicu, kako bi mališi imali i slatku igranicu i lijepu spavaonicu! Dorici već danima pokazujem

GIRLS ONLY
No Boys Allowed

svakako - propuh kada otvori vrata mi je dovoljan da primijetim da je netko ušao. Tada me pita: »Čime se sad baviš, kćerkice draga?« Smijulji se, iako je vidno odahnula. »Studiram glazbu ... riječka rock scena! Fit!«, odgovaram. »Makni kosu s očiju?«, pita dok mi prilazi i uzima mi slušalicu mog mobitela s uha. »Ne, mama! Samo bubanj nek' nosi me... ♪ ♪ ♪«. I ona se počinje njihati u ritmu. Tada i tata upadne u sobu, ali samo odmahne rukom i smije nam se. On je ljubitelj jazz-a i nikako se nije pronašao u maminoj glazbi, pa mama često pobjegne k meni na minuticu ludiranja. Kada se tako iskačemo nas dvije, ona se plesnim korakom uputi ka dječjoj sobi ili kuhinji i tako nešto pjevuši: »♪ ♪ ♪ Dolaze nam nemirne godine... naše snove nam nitko neće uzeti... sve je ludo i sve se okreće... ♪ ♪ ♪«. Vidim da je opuštenija, pa me ne smeta to malo vremena što me zadržava. Svakako je odmah, tako zajapurenu, uhvate mališi da ih vrti, pa se svi smiju i ludiraju. Tad ja konačno mogu ozbiljno raditi i planirati... Dakle, riješeno je - trebam novu sobu! Ova koju sada imam je lijepa.

slike kuće za lutke koju ću joj ja izraditi, a Jurici treba prostora za puzanje i autiče - napraviti ću mu garažu od ljepenke. Naravno, neće mi povjerovati sve, ali zato pišem detaljan plan s datumima. Reći ću im da mi treba tatina pomoć oko prijenosa namještaja i mamina oko izbora boje zidova (tu je ona već »kupljena«). Bit će im lakše kada ja budem vježbala ples ili svirala gitaru (nisam vam spominjala da sam počela učiti?), moći će se odmoriti i neće im smetati buka. Bit ću im dovoljno blizu, jer je prozor odmah ispod kuhinjskog, a ja obećavam da ću biti odgovorna cura. Ma, znaju oni svoju Tinku Valentinku - tu ću im i jednom i drugom u ruke ubaciti po djetesce i zagrliti ih oboje. Na to padnu - uvijek :) . Reći ću im onda: »Ja rastem i uskoro će mi - u osmom razredu, a osobito u gimnaziji - trebati sve više vremena i prostora za dugo učenje, kako bih ja mogla biti izvrsna učenica i studentica.« To je veliko finale. Dodat ću sa smješkom i namigujući: »Prava kći svojih roditelja«.

Jasno vam je da sam već dobila sobu, zar ne? Pokušajte i vi... Ja već smišljam design i natpis na vratima...
Voli vas

Tenica
teenagerica

HRCKO

Žablji orkestar

Proljeće nije štedjelo svoje zelene čari u dolasku na planinu Rudnik. Čitavim brdima vukla se zelena prostirka od mekane zelene trave, na kojoj su cvjetni uzorci bili vrlo pokretni. Na mekanom zelenilu vide se stada ovaca koja u hladovini čuvaju pastir i pas, plave se vodeni cvjetovi uz obližnji bistri potok, a brze zonzare, pčele i ose okreću se kao u igri – tko će brže. Kakve sve šare, kakve boje, koliko bljeska i koliko mnogo čudnih zvukova počiva na mekanim, valovitim brdskim stranama! Oko se zalijepi za tu ljepotu i ne ide dalje. Odjednom te zvuk ustrajnog ritma otme gledanju. Samo slušaš. Kre-krek, me-e-e, kru-kru, zu-zu... Što je to?

Iznad bijelo okrečene kuće i plotom od šiblja ograda, u zelenom krugu stoji voda. Iznad vode modrina, bez ijednog oblaka. Približiš li se bliže, vidiš roj buba zonzara, nekoliko pčela nadlijeće, a ose samo povremeno dolaze vidjeti kakva je zbrka nastala iznad vodenog kruga. U tom vodenom krugu pravo veselje. Čuje se glazba, čas glasnija, čas tiša. Tihi kre-kre-kre, pa onda samo duboki kreeek! Pridruži im se još jedan tiši splet kre-kre-kre-kića, pa opet jedan dubok kreeek! Ritam odaje veselje, pomislili bismo da se netko ženi. Je li to žablja svadba? Što li slave? Posvuda mir, u toj zelenoj priči, samo se u zeleno-vodenoj bari nešto slavi.

Odjednom, me-e-e-e! Navalentno i neočekivano u planinskoj tišini, pa još jedan tenorski, visoki meeeeeee

razreže glazbu žabljeg orkestra. Zameketale su odbjeglice iz obližnjeg ovčinjaka, ne sluteći koliku su pomutnju stvorile. Sad se već i pčela roj i zonzara poj poplaše za jedinstven koncert koji je žablji orkestar u rano nedjeljno jutro zasvirao. Hoće li pokvariti ovu divnu glazbu, hoće li nestati čarolija zelenog saga?

Jedna je djevojčica, slučajna prolaznica, promatrala i pozorno slušala glazbu žabljeg orkestra. Nije mogla oči odvojiti niti uši udaljiti. U svom životu nije čula u planinskoj tišini tako divnu glazbu. Vidjevši kako ovce remete uigrani orkestar, iznenađena, pomalo zabrinuta, hitrim se korakom približi ogradi, a meketalice se uplašiše i brzo vrate u svoj mali tor. Jer, ovo je bio žablji trenutak. Ne smijemo prekidati ritam vodenih svirača čija se glazba razlijevala cijelom planinom i činila ju kao stvorenom za sve one koji vole sklad, mir i ugodnu glazbu.

Sve se vratilo u svoju normalu. Opet se čuo kre-kre-kre poj, opet je duboki žablji bas rekao kre-kre, a pčela roj i zonzara poj dao je mekoću u dinamici. Još bi nam slikar mogao zaustaviti ovaj trenutak, jedino glazbu nitko ne bi mogao sačuvati. Priča se uvukla u granje, glazba je pronijela do vrha planine glas i vijest u kojoj se mlada žabica Krekica udala za profesora glazbe, inače saksofonista Kreka.

Katarina Čeliković

VRTIĆI

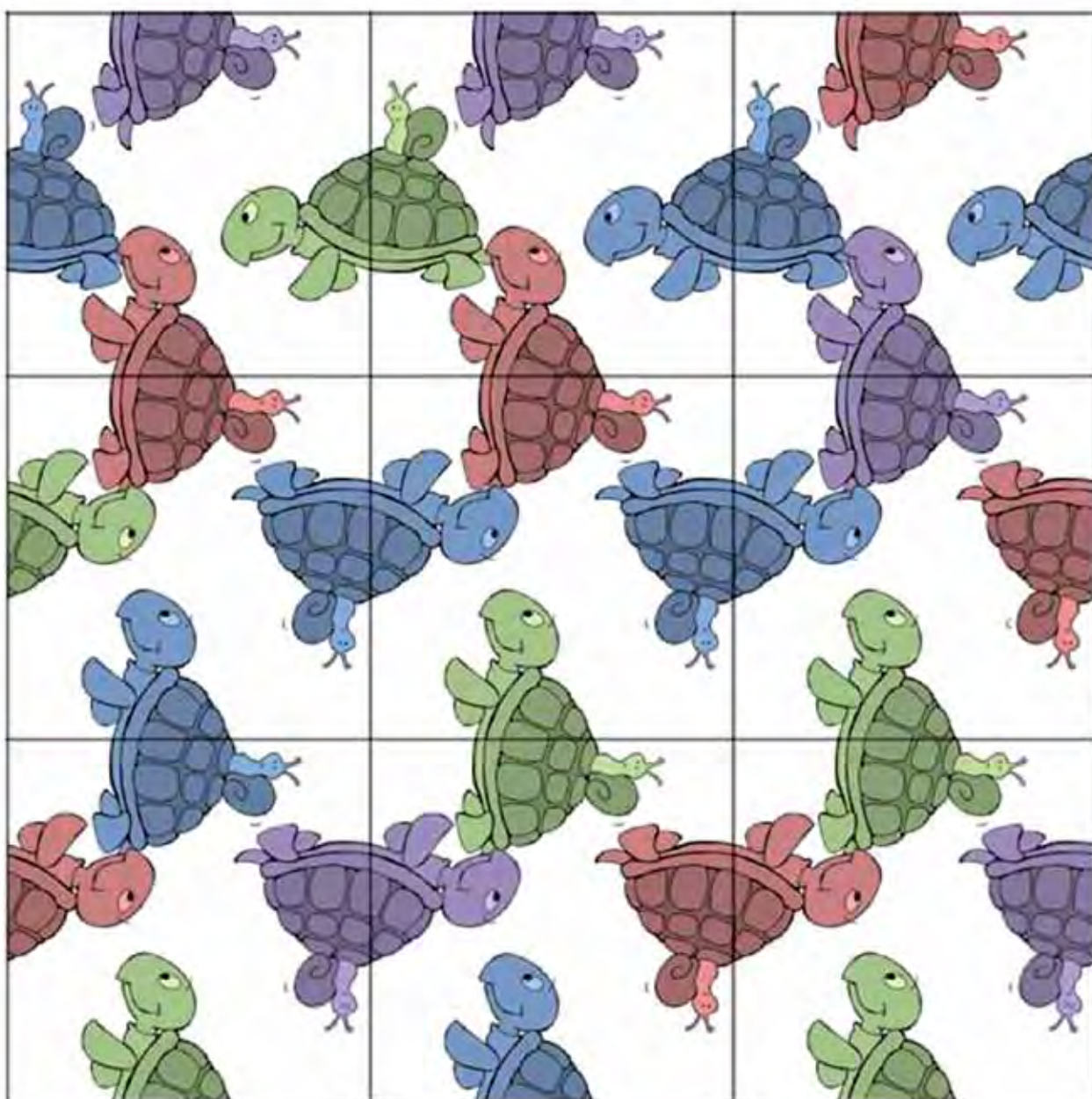
Draga djeco, školska godina se bliži kraju. Pred vrtićancima je oproštaj od vrtića i puno brojnih nastupa o kojima ćete moći čitati na Hrckovim stranicama. Spremaju se i na susret vrtića u Blatu na Korčuli. Puno toga su već uvježbali i bili vrijedni cijele godine, pa vam nudimo malo rasonode na ovim stranicama, da osjetite radost raspusta, ali da se mudre glavice ne uspavaju nego da i dalje misle i zabave se na pravi način.

Vrtići su zabavišta,
Vrtići su igrališta,
Vrtići su prvo mjesto
Gdje se rađa prijateljstvo.

Vrtići su dječja carstva,
Koja djeca silno vole
To su škole, prve škole,
Prijateljstva i drugarstva.

ŠAŠAVE
KORNJAČE

IZREŽI NA KOCKICE I POKUŠAJ PONOVRNO SASTAVITI

DRAGA TETA

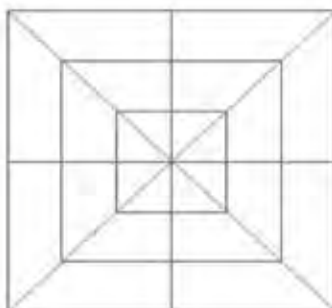
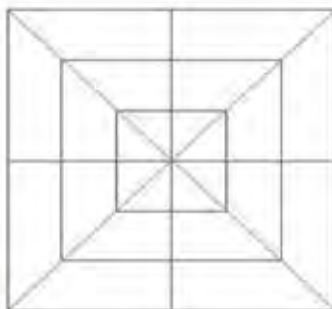
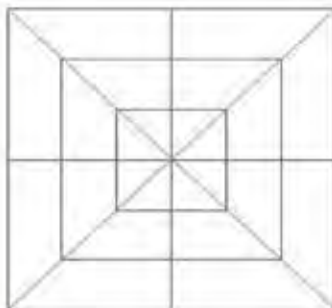
Tatu i mamu, djeda i baku,
Volim najviše na svijetu,
Ujka Marka, bracu i seku
Iz vrtića svoju predivnu tetu.
Jer ona je kao druga mama,
Uči nas, čuva, mazi i tješi
Pjeva i pleše, igra se s nama
Probleme brzo i pravedno riješi...

Ref: Draga teta, puno ti hvala
Za svaki osmijeh što si mi dala,
Za ljubav i pažnju, za vrijeme od sreće
Da moje te srce, zaboravit' neće...

U vrtiću vrijeme, prošlo je brzo,
U prvi ću razred uskoro poći.
Veselim se tome, samo me muči
Što teta samnom neće moći.
Jer ona je kao druga mama,
Uči nas, čuva, mazi i tješi
Pjeva i pleše, igra se s nama
Probleme brzo i pravedno riješi...

Ref: Draga teta, puno ti hvala
Za svaki osmijeh što si mi dala,
Za ljubav i pažnju, za vrijeme od sreće
Da moje te srce, zaboravit' neće...

OBOJ ISTE DIJELOVE NA KVADRATIMA DESNO.

ŠTO SADRŽI JEDNO MALO DIJETE

Arsen Dedić

Odrasli su puni briga,
nevolje i sjetе.
Pogledajmo što sadrži
jedno malo dijete.

Dva osmijehа, dvije pjesme
vesele i sretne,
Dvije ptice koje vječno
pjevaju i lete,

Dva poljupca, dvije vatre.
Pitaš – zašto dvije?

Jednu za se, jednu za te,
da i tebe zgrije.

SPOJI ŽIVOTINJU S ONIM ŠTO VOLI JESTI

Priredila: Marina Piuković

LIPOTA NARODA MOG...

S ićam se raznih boja, mirisa i zvukova mog diti-
stva, ali valjda u srcu, pod prstima i zatvorenih
očiju, najviše osićam, mrišim i čujem - šling... Kako
mirišim? Onaj krasan miris kad čisto ruvo na čisto tilo
stavljaš - nema jačeg osića-
ja svečane lipote i mlade-
načkog ponosa. Kako čujem?
Taj zvuk, kad uštrikano platno
snažno povučesh da ga vidiš u
svem sjaju - brižno pranog,
»štrikanog«, glačanog i slože-
nog da najbolje izgleda. Kako
osićam? Osićam slobodu koju
daju bose noge (bili šling se
nosi s papučama - vidi sliku)
i litnji povjetarac koji, i kad
je najtoplije, daje svježinu.
Osićam miris vrućeg kruva
na obiteljskom stolu, koji u
najsvečanijim prilikama mora
biti u najlipči vez postavljen.
Osićam onaj dobro poznati
miris crkve u kojoj - ma kako
friško bilo - srce grije »vično
svitlo« i bilina oltarnika, na
kojem - naravno
- opet mora biti
šling.

Od prve diče
kapice i krsne
haljinice, priko
košuljica za spa-
vanje, prvopriče-
sničkog ruva, do
prvog divojačkog
šlinga i uzgljance
za »štafir« - život
je risao po mom
srcu sitne rupi-
ce koncem nugu-
sto. Ponekad sam
zastala da izrežem
sredinu tog finog
veza, makar pone-

Ono možda jedino bez čega ni bunjevačke škrinje, ni
dolafa, ni »šefunera«, ni čiste sobe, ni salaša, ni prave
Bunjevke nema jest - šling... Ta rič - šling... Prosto s
ponosom i divljenjem silazi s usana. Kao da i dok je samo
slušaš osjećaš tu blještavu bjelinu prečistog platna i
eleganciju sitnog, anđeoski lijepog ručnog veza. Ponos i
lipota i čistota - sve to pokazuje šling, bilo na divojač-
koj nošnji, bilo na uzgljanci il' čaršavu, bilo na stolnjaku
obiteljske trpeze, bilo na oltarniku stola Gospodnjeg...

kad malo i bolilo :). Tako se kroz moj život, na mom
srcu stvarao - šling. Taj šling ne vidi svatko uvijek, ali
je on dio mene i moje »bunjevačke
bajke«. Ta bajka je puna nade i vire
da će moj narod živiti i velike, virne
i vične ljubavi za njega.

Znam da vile ne postoje i da su
bajke o njima zaključane u škrinja-
ma, ali ako su ikad postojale i šetale
našim poljima žitnim, znam da su
nosile - šling.

- 📖 Nacrtaj »bunjevačku vilu«.
- 📖 Napiši bajku o »bunjevačkoj vili«.
- 📖 Obuci ovog lita šling i imaj strpljenja slikati se
puno puta - bit će ti to predrage uspomene jednog
dana!
- 📖 Izmisli šare za najlipči šling i pokušaj nešto lijepo
izvesti.
- 📖 Nariši lijepe šare za oltarnik (prekrivač za oltar)
za pojedine blagdane! Pokušaj koristiti neke kršćan-
ske simbole.
- 📖 Sjeti se što više mjesta gdje si vidio/la šling i
pokušaj zamisliti gdje bi on još bolje i lipče pristajao.
- 📖 Naslikaj bunjevačke papuče s tvojim originalnim
šarama zlatoveza.
- 📖 Zauvik sačuvaj ŠKRINJU NARODA SVOG...

Vesna Huska

Malo drukčiji muzeji

Muzej prekinutih veza

Na zagrebačkom Gornjem gradu 2010. godine otvoren je Muzej prekinutih veza. Riječ je o prvom privatnom muzeju u Zagrebu, a osnovali su ga Olinka Vištica i Dražen Grubišić.

Sve je počelo kao ideja - mini projekt, no reportažu o ovoj ideji i Muzeju prenijeli su mnogi svjetski mediji i tako je Muzej prvo započeo vrlo uspješnu svjetsku turneju, a potom pronašao dom u domovini. Ti su isti mediji ponavljali: »If you have a broken heart,

go to Zagreb, Croatia«, te su na taj način promovirali ovaj nekonvencionalan muzej koji je u 2011. proglašen jednim od najinovativnijih europskih muzeja.

U njemu se nalazi puno sitnica koje su dobronamjerni donatori iz cijeloga svijeta odlučili zauvijek izbaciti iz svojih domova, misli i srca. Mjesto je to gdje posjetitelji na zanimljiv način, kroz tuđu tugu, mogu vidjeti da u ljubavnim razočarenjima nipošto nisu usamljeni. Prostor je podijeljen u nekoliko glavnih »tema« - soba nagovještaja prekida, soba strasti, ljutnje, bijesa, u kojima je izloženo oko stotinu raznih izložaka, predmeta koji variraju od bizarnih do banalnih i jedinstvenih - od plišanih igračaka do

znatno skupljih, poput nakita, vjenčаница, a među njima se našla čak i jedna stara sjekira.

Ako se pitate kako su vlasnici došli na ovu originalnu ideju, evo odgovora: autori Olinka Vištica i Dražen Grubišić i sami su nekoć bili partneri, no njihov prekid i bolna raspodjela zajedničkih materijalnih uspomena, nisu završili tugom i svađom nego naprotiv - poslom.

Muzejsko-memorijalni centar Dražen Petrović

I ovaj je muzej po mnogo čemu drukčiji od drugih muzeja, a ponajprije po tome što je nastao u čast jednom od najboljih svjetskih košarkaša - Draženu Petroviću. Muzej je svečano otvoren 7. lipnja 2006. godine na trinaestu godišnjicu Draženove prerane smrti.

U njemu se može vidjeti 460 predmeta iz Draženova života; od fotografija, akreditacija, medalja, pokala, do opreme, rekvizita i sl. Stalni izložbeni postav kronološki slijedi životni put Dražena Petrovića.

Svaka je tematska cjelina izložena u zasebnoj vitrini. Pet izloga u prize-

mlju i pet na katu označeno je nazivima: Šibenik, Madrid, NBA liga, reprezentacija, svijet i Hrvatska.

Tko je bio Dražen, kako je igrao i s kakvom je lakoćom zabijao koševе, možete gledati na ekranima postavljenima u muzeju. Ovo je muzej koji ne smijete zaobići kada budete bili u Zagrebu.

Miranda

Mali nogometaš, veliki matematičar

FILIP NIKOLIĆ, učenik IV. a razreda OŠ »Ivan Goran Kovačić« iz Sonte, zaljubljenik u nogomet i prijatelje, osvaja priznanja na natjecanjima iz matematike

Ušetnji našim školskim dvorištem, u svako doba se može vidjeti skupina djece kako igra nogomet. Među njima se ističe jedan smeđokosi mališan, nježnog izgleda i ljupkog osmijeha, ali i borbenoga stila nogometne igre. Od njegovih prijatelja koji su navijali, doznala sam za puno osobina koje ga čine dobrim učenikom, dobrim nogometašem i još boljim prijateljem.

Učenik si IV. razreda. Kako ti je bilo u ove skoro četiri školske godine?

Bilo mi je odlično i jako zanimljivo. Još uvijek nestrpljivo iščekujem svaku novu lekciju, a učenje mi ne pada teško, jer nam naša učiteljica Biljana Ribić sve lijepo pojasni i ukoliko negdje zapne, uvijek nam pomogne. Ovo vrijeme je brzo prošlo i ne mogu vjerovati da se bliži rastanak od naše omiljene učiteljice.

Prema riječima učiteljice, ti si jedan od najboljih učenika u odjeljenju. Trudiš li se svom snagom postići odličan uspjeh?

Istina je da sam dobar učenik, to pokazuju i moje ocjene. Najviše se trudim upamtiti puno toga već na satu, pa nemam potrebe puno učiti kod kuće, a domaću zadaću mi uvijek pregleda mama čim je dovršim. I, da se malo pohvalim, skoro nikada mi ne nađe nikakvu pogrešku. Osim učenja, puno i čitam.

Imam informaciju da si se isticao i na školskim natjecanjima gdje si osvajao visoka mjesta. O kojem predmetu je riječ?

O matematici, koja je moj omiljeni predmet. Prva mjesta sam osvajao na općinskom i okružnom natjecanju u Apatinu i u Somboru.

Kako si se osjećao kada si bio proglašen za pobjednika?

U početku sam bio zbunjen i pitao sam se je li moguće da se to meni događa. Poslije me je i učiteljica uvjerila da je stvarno tako. Bio sam oduševljen i vrlo ponosan na sebe, jer sam vidio čime je rezultirao sav moj trud.

Tvoja učiteljica kaže da si vrlo aktivan na satovima hrvatskog. Zbog čega si odabrao ovaj izborni predmet?

Hrvatski mi je materinski jezik i zbog toga ga želim naučiti govoriti pravilno. A tko zna, možda će mi jednoga dana biti potreban i u daljnjem školovanju.

Osim školskih, upražnjavaš li još neke aktivnosti?

Još od prvog razreda treniram nogomet. To je sport koji najviše volim. Na treninge rado odlazim i punim srcem radim sve ono što od nas traži trener. Na nogometnom terenu zaboravim na sve brige i probleme, tu se punim srcem družim s ostalom djecom iz ekipe. Treneri su nas od početka učili koliko je za ekipu bitan kolektivni duh. Puno vremena provodim i sa svojim prijateljima u neobaveznom igranju na goliće. Sretan sam kada sam s prijateljima i tada mi nitko ne može pokvariti dobro raspoloženje.

Za nekoliko tjedana će kraj školske godine. Kako dalje?

Teško će mi pasti rastanak s učiteljicom. Možda će u petom razredu biti malo teže zbog navikavanja na nastavnike, ali ću se i dalje truditi biti odličan učenik. Nastojat ću u svojem učenju i ponašanju sve dobro zadržati, a manje dobro popraviti.

Maja Andrašić

HRCKO

CRO-TOP LISTA SVIBANJ 2012.

1. Tony Cetinski - Opet si pobijedila
2. Vanna - Visine
3. Ivan Zak - Tko mi te krade
4. Martina Vrbos - Na kraju grada
5. Tonči Huljić & Madre Badessa feat. Petar Grašo - Providenca
6. Mladen Grdović & Lidija Bačić - Dalmatinac i Dalmatinka
7. Kristijan Rahimovski - Kraj tvoga prozora
8. Klapa Rišpet feat. Mišo Kovač - Sunce mi od tebe dolazi
9. Jacques Houdek - Meni za ljubav
10. Jelena Rozga - Zanemari
11. Magazin - Muško bez karaktera
12. Colonia - Tako ti je mali moj
13. Maja Šuput - Dobra djevojka
14. Songkillers - Gad
15. Bojan Jambrošić - Obećajem

MARTINA VRBOS

Na kraju grada

Znamo svi, šta noćas bilo je
šutimo o tom, ali doznaje se sve
i kad se desi to, onako spontano
samo opusti se.

I kada stigne nam mrak
dižemo ruke u zrak
jer izdaleka čuje se.

Refren:
Na kraju grada, muzika
u zraku dobar bajt se osjeća
na kraju grada, muzika
u zraku dobar bajt se osjeća.

I vidim da, ha, ha, ha
svi žele bit' k'o ja
odjednom cijeli grad na nogama
i onda ha, ha, ha
svi žele bit' k'o ja
odjednom cijeli grad na nogama.

Znaju svi, jer nam lice govori
skrivamo se, jer srušili smo sve
i kad se desi to, onako spontano
samo opusti se.

Refren:

I vidim, ha, ha, ha
i onda ha, ha, ha

Alisa u zemlji čudesa

Mlada Alisa upada u šaroliklu zemlju gdje joj svaki životni oblik zagorčava život nizom zagonetki i zamki. Alisa shvaća da je ona ta koja može i mora spasiti zemlju čudesa od pomahnitale kraljice. Pritom joj pomaže Šašavi Klobučar svojim beskorisnim savjetima i suptilnim intervencijama. Dvije kraljice (Crvena i Bijela), koje suvjereno vladaju podzemnim svijetom, dvije su sukobljene sestre, Šašavi Klobučar jedini je pravi savjetnik Alise, dok Cerigradski Mačak ostaje zagonetka. Glavni negativac jest Hulja od Srca koji Alisi otežava misiju oslobođenja fantastičnih bića zemlje čudesa.

Barbie u priči o sireni

Barbie glumi Marisu, prvakinju u jahanju valova iz Malibua koja živi životom normalne tinejdžerice. No, jedan joj se dan život okreće naglavačke jer doznaje šokantnu obiteljsku tajnu - ona je zapravo sirena! Marisa i njezin prijatelj delfin Zumi kreću na podvodnu pustolovinu kako bi spasili njezinu majku, kraljicu oceana. Uz pomoć novih prijatelja koje stekne među sirenama, Marisa uspijeva spasiti podvodno kraljevstvo i otkriva kako ono što te čini drukčijim, može biti tvoja najveća snaga.

Čarobni kamen

Dok odrasli rade u Black Box Industries na usavršavanju uređaja koji će postati najpopularnijom high-tech igračkom godine, dječak iz susjedstva Toby ima nešto još bolje: pronašao je čarobni kamen. Redatelj je smislio zabavnu priču o općem kaosu koji izbija kada se čarobnog kamena duginih boja dočepaju i mladi i stari ljudi puni želja. Želite se družiti s vojskom majušnih izvanzemaljaca? Pretvoriti dosadnog brata u kukca? Dobiti planinu novca? Postati najmoćnija osoba na svijetu?

1. Promatrajući gornju sliku, na donjoj docrtaj i oboji ono što nedostaje:

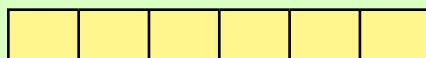

2. Pomozi jahaču da pronade put do sljedeće prepreke koju treba preskočiti s konjem:

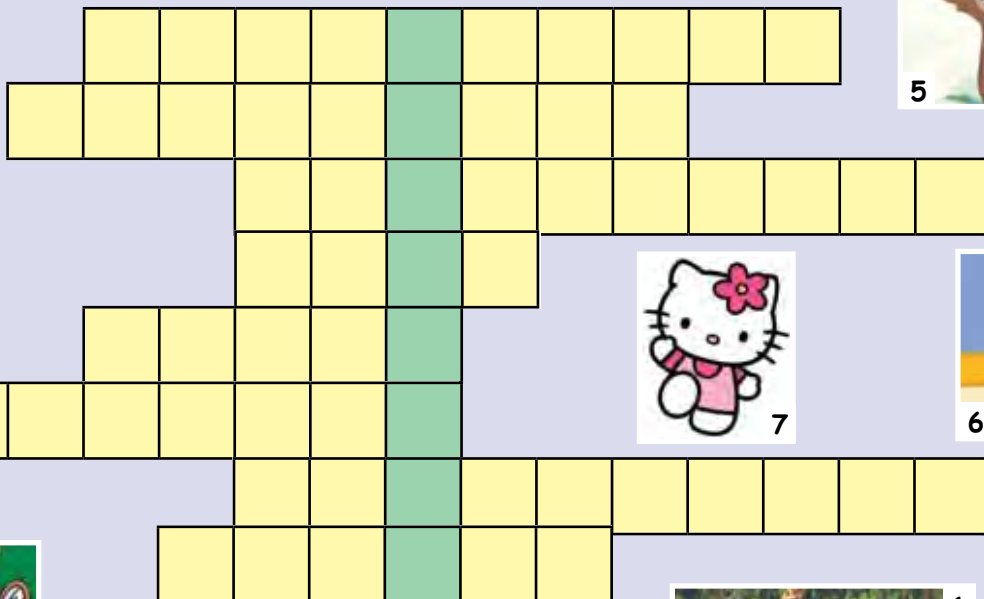
3. U osam smjerova pronadi i precrtaj sljedeće riječi: OBUĆA, ČAŠA, MJESEC, MLIJEKO, OČI, NAJLJEPŠE, PIDŽAMA, ČAVAO, PIJETAO, OSAMNAEST, ĐAK, PAPUČE, ČAJ, NAOČALE, NEDJELJA, OBJED. Preostala slova dat će konačno rješenje. Upiši ga u kvadratiće ispod osmosmjerkе.

Č		F	A	M	A	DŽ	I	P	O
A	O	A	T	E	J	I	P	S	
J	Č	O	A	V	A	Č	A	C	A
E	A	E	O	A		M	E	LJ	E
L	Š		Ć	K	N	S	E	O	Č
A	A	U	R	A	E	J	B	I	U
Č	B		E	J	D	J	Đ	Č	P
O	I	S	M	E	E	A	I	O	A
A	T	J	N	D	K		E	L	P
N	E	Š	P	E	LJ	J	A	N	M

4. Riješi križaljku tako što ćeš na temelju slika označenih brojevima od 1 do 8, upisati redom u polja naziv crtića.

U označenim poljima dobit ćeš ime crtanog junaka - mačora poznatog po svojim vračolijama.

U ZDRAVOM TIJELU ZDRAV DUH

Dragi Hrckovci, znate li kako je opasno pretjerano izlaganje sunčevim zracima tijekom ljeta i kako se trebate pravilno čuvati?

Kada ići na kupanje, bazen ili plažu? U ranijim prijepodnevnim satima (npr. od 9 pa najkasnije do 11 sati) i kasnijim poslijepodnevnim satima (iza 16h). Između 11 i 16 sati trebali biste boraviti u debeloj sjeni ili u kući.

Kako se štititi od sunca?

Za učinkovitu zaštitu od sunca koristite sredstva za zaštitu - kreme, i to na svim otkrivenim dijelovima tijela, a kremu obavezno nanesite i ispod ruba kupaćih gaćica jer se rub pomiče uslijed gibanja, pa se na tako nezaštićenim dijelovima tijela često stvaraju opekline. Bilo bi dobro kremu nano-

siti barem **svaka 2 sata** i neka bude vodootporna kako se ne bi isprala u vodi.

Kape - za zaštitu od sunca je potrebno nositi kapu sa širokim obodom ili sa štitnikom.

Sunčane naočale - preporuča se njihovo nošenje.

Kupaće gaćice, kostimi i ostalo - osim ručnika, na plažu je potrebno ponijeti i nekoliko kupaćih gaćica za presvući ako je more hladno ili ako vani puše vjetar, a ukoliko nema prirodnoga hlada, potrebno je ponijeti suncobran ili neko drugo sredstvo za stvaranje umjetnog hlada.

Ako ne možete odoljeti lijepom vremenu, »naoružajte se« svime navedenim i tako uživajte u sunčevim zrakama.

5. Oboji sliku:

Z. Sič

Slike od čepova

U ovome broju odlučila sam pokazati vam kako iskoristiti stare čepove koje skidamo s različitih boca (od mlijeka, sokova i sl.). Gotovo svi ti plastični čepovi završe kao otpad i zagađaju nam prirodu, a mogli bi uljepšati prostor u kojem boravimo i to uz samo malo truda i nešto više strpljenja, volje i mašte.

Što je potrebno?

- plastični čepovi
- ljepilo
- pozadina (šperploča, tvrdi karton, stiropor...)

Postupak:

Najvažnije je imati ideju što bismo željeli napraviti i imati dovoljno čepova različitih boja. Prvo bi bilo dobro složiti zamišljenu sliku na pod, a potom ju prenijeti /lijepiti/ na željenu podlogu. Čepove možete okrenuti na jednu ili drugu stranu, slika će biti čvršća ukoliko ih budete lijepili na »glatku« stranu (ondje gdje je obično natpis). I to je to... a sada, obavijestite sve da je započeo »lov na čepove«!

